

Gradyan Azalma (Gradient Descent)

Momentum Kavramı-Optimizer

3. Matematiksel Formül

Momentumun eklenmesi, klasik Gradyan İnişi güncelleme kuralını iki adıma ayırır:

1. Hız Güncellemesi:

$$v_t = \gamma \cdot v_{t-1} + \eta \cdot \nabla J(\theta_t)$$

2. Ağırlık Güncellemesi:

$$\theta_{t+1} = \theta_t - v_t$$

- v_t : Mevcut hız vektörü (momentum).
- v_{t-1} : Bir önceki hız vektörü.
- γ (Gama): **Momentum Oranı** (genellikle 0.9 olarak ayarlanır). Önceki hızın ne kadarının korunacağını belirleyen atalet katsayısıdır.
- η : Öğrenme Oranı (Learning Rate).
- $\nabla J(\theta_t)$: Mevcut konumdaki (θ_t) gradyan.

*2. türde, örteden kaldırılmış
sebebi momentum
Momentum temel işlevini gi'ebilir*

```
x = start_x
v = 0 # Hız vektörü (Momentum), başlangıçta sıfır
history = [x]

print(f"momentumlu GD Başlatıldı (lr: {lr}, gamma: {gamma})")

for i in range(max_iter):
    grad = gradient(x)

    # 1. Hız Güncellemesi (Momentum)
    # Yeni hız, önceki hızın (v) ve mevcut gradyanın (grad) birleşimidir.
    v = gamma * v + lr * grad

    # 2. Konum/Parametre Güncellemesi
    # Konum, hesaplanan yeni hız'a göre güncellenir.
    x = x - v
```



Gradyan Azalma (Gradient Descent)

AdaGrad (Adaptive Gradient), RMSProp (Root Mean Square Prop.), Adam

1. Standart Gradient Descent (GD)

Önce klasik halini yazalım.

Bir kayıp fonksiyonun olsun:

$$L(\theta)$$

Burada θ parametre vektörün. Standart gradient descent güncellemesi:

1. Gradyan hesapla:

$$g_t = \nabla_{\theta} L(\theta_t)$$

2. Parametreyi güncelle:

$$\theta_{t+1} = \theta_t - \eta g_t$$

- η = öğrenme oranı (learning rate), **sabit**.
- Her parametre bileşeni için aynı η kullanılıyor.
- Problem: Eğer bazı parametrelerin gradyanı çok büyük, bazlarının çok küçükse, **zigzag** ve yavaş yakınsama görebiliyoruz.

Burada her parametre için "ortamı" aynı kabul ediyoruz: aynı hız, aynı adım.



Gradyan Azalma (Gradient Descent)

AdaGrad (Adaptive Gradient), RMSProp (Root Mean Square Prop.), Adam

1. Standart Gradient Descent (GD)

Önce klasik halini yazalım.

Bir kayıp fonksiyonu olsun:

$$L(\theta)$$

Burada θ parametre vektörün. Standart gradient descent güncellemesi:

1. Gradyan hesapla:

$$g_t = \nabla_{\theta} L(\theta_t)$$

2. Parametreyi güncelle:

$$\theta_{t+1} = \theta_t - \eta g_t$$

- η = öğrenme oranı (learning rate), **sabit**.
- Her parametre bileşeni için aynı η kullanılıyor.
- Problem: Eğer bazı parametrelerin gradyanı çok büyük, bazlarının çok küçükse, **zigzag** ve yavaş yakınsama görebiliyoruz.

Burada her parametre için "ortamı" aynı kabul ediyoruz: aynı hız, aynı adım.

2. Fikir: Her parametre için farklı etkili öğrenme oranı olsun

Gözlem:

- Gradyanı **sürekli büyük** olan parametreler için biraz daha küçük adımlar atmak iyi olabilir.
- Gradyanı **sürekli küçük** olan parametreler için ise biraz daha büyük etkili adımlar fena olmaz.

Yani her parametre bileşeni için **adaptif bir ölçek** istiyoruz.

Bunu yapmak için, her parametrenin **geçmiş gradyanlarının büyüklüğüne** bakabiliriz.

Gradyan Azalma (Gradient Descent)

AdaGrad (Adaptive Gradient), RMSProp (Root Mean Square Prop.), Adam

3. Gradyanların karelerini biriktirme fikri (Adagrad yönüne ilk adım)

Diyelim her iterasyonda gradyanın karesini topluyoruz:

$$s_t = s_{t-1} + g_t^2$$

Burada:

- s_t parametrelerle aynı boyutta bir vektör.
- g_t^2 ifadesi **eleman bazlı kare** demek (Hadamard): her parametre için $g_t[i]^2$.

Sonra güncellemeyi şöyle yapabiliriz:

$$\theta_{t+1} = \theta_t - \frac{\eta}{\sqrt{s_t} + \epsilon} \odot g_t$$

- Burada “ \odot ” eleman bazlı çarpım.
- $\sqrt{s_t} + \epsilon$ her parametre için farklı bir ölçek veriyor.
- **Büyük gradyanlara sahip parametrelerde** s_t büyüyor \rightarrow payda büyüyor \rightarrow efektif öğrenme oranı küçülüyor.
- **Küçük gradyanlı parametrelerde** s_t küçük kalıyor \rightarrow payda küçük \rightarrow efektif öğrenme oranı büyüyor.

Bu fikir aslında Adagrad'ın mantığı. Ama önemli bir problem var:

👉 s_t her iterasyonda sürekli büyür, hiç geri düşmez.

Uzun eğitimlerde öğrenme oranını giderek sıfıra yaklaşır, eğitim “donar”.

Bu problemi düzeltmek RMSProp'a giden yolun ana motivasyonu.

$$g_t = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix} \quad g_t^2 = \begin{bmatrix} 1 \\ 4 \\ 9 \end{bmatrix}$$

$$s_t = \begin{bmatrix} 0 \\ 7 \\ 16 \end{bmatrix} \quad s_{t-1} = \begin{bmatrix} 2 \\ 3 \\ 7 \end{bmatrix}$$

$$\overbrace{\begin{bmatrix} 0,1 \\ 3,7,16 \end{bmatrix}}^{0} \odot \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{bmatrix} \quad \frac{0,1}{\sqrt{50}} \cdot 1$$

$$\overbrace{\begin{bmatrix} 0,1 \\ 7 \\ 16 \end{bmatrix}}^{\frac{0,1}{\sqrt{16}}} \quad \overbrace{\begin{bmatrix} 0,1 \\ 1 \\ 16 \end{bmatrix}}^{\frac{0,1}{\sqrt{16}}}$$

Neden kare ve birikimli toplama?

Gradyan Azalma (Gradient Descent)

AdaGrad (Adaptive Gradient), RMSProp (Root Mean Square Prop.), Adam

Neden kare olur?
→ türevlenebilir olması için

1. Matematiksel Düzgünlik ve Türevlenebilirlik (Diferansiyellenebilirlik)

- Kare Fonksiyonu ($f(x) = x^2$):** Kare alma işlemi düzgün bir fonksiyondur, yani her noktada, özellikle $x = 0$ 'da, **türevlenebilir** bir fonksiyondur.
- Mutlak Değer Fonksiyonu ($f(x) = |x|$):** Mutlak değer fonksiyonu ise $x = 0$ 'da **türevlenebilir değil**dir (bir "köşe" noktası vardır). Optimizasyon algoritmaları, model parametrelerinin güncellenmesi için genellikle arka arkaya türev hesaplamalarına dayanır. Mutlak değer fonksiyonu, bu algoritmalarla matematiksel sorunlara veya düzgün olmayan davranışlara yol açabilir.

2. Büyük Gradyanları Vurgulama

- Kare alma (x^2), büyük değerleri daha da büyütürken, küçük değerleri daha da küçültür (örneğin, $10^2 = 100$ iken, $0.1^2 = 0.01$).
- Uyarlanabilir öğrenme oranı algoritmalarında, amaç, bir parametrenin gradyanları tutarlı bir şekilde büyük olduğunda, o parametre için öğrenme oranını **daha fazla azaltmak**tır. Gradyanların karesinin alınması, büyük gradyanların toplam/ortalama üzerindeki etkisini **büyük ölçüde artırır**.

$$\mathbf{g}_t = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 2 \end{bmatrix} \quad \mathbf{g}_t^2 = \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \\ 3 \end{bmatrix} \quad \Theta_{t+1} = \Theta - 0.1 \cdot \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 2 \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{s}_{t+1} = \begin{bmatrix} \frac{7}{3} \\ \frac{3}{3} \\ \frac{3}{3} \end{bmatrix} \quad \mathbf{s}_t = \begin{bmatrix} \frac{7}{3} \\ \frac{3}{3} \\ \frac{3}{3} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{8}{3} \\ \frac{4}{3} \\ \frac{4}{3} \end{bmatrix} \quad \Theta = \begin{bmatrix} \frac{0.1}{\frac{8}{3}} & 1 \\ \frac{0.1}{\frac{4}{3}} & 2 \\ \frac{0.1}{\frac{4}{3}} & 3 \end{bmatrix}$$

1. Yönüń Tutarlılığı ve Hızlanma

- Gradyan Gürültüsünü Azaltma:** Optimizasyon sırasında hesaplanan anlık gradyanlar, özellikle mini-toplu (mini-batch) eğitimde, **gürültülü** olabilir ve gerçek yön tam olarak temsil etmeyecektir. Geçmiş gradyanların birikimi veya hareketli ortalaması, bu gürültüyü yumusatarak daha kararlı bir yön sağlar.
- Tutarlı İlerlemeyi Ödüllendirme:** Eğer bir parametrenin gradyanları sürekli olarak aynı yönde (veya aynı büyüklükte) ise, bu, o yönde güvenle hareket edilebileceği anlamına gelir. Geçmiş gradyanlara bakmak, algoritmaların tutarlı ilerleme kaydeden parametreler için öğrenme oranını daha az azaltmasını veya diğer algoritmalarla (Momentum, Adam) **hızlanmasını** sağlar.

Gradyan Azalma (Gradient Descent)

AdaGrad (Adaptive Gradient), RMSProp (Root Mean Square Prop.), Adam

3. Gradyanların karelerini biriktirme fikri (Adagrad yönüne ilk adım)

Diyelim her iterasyonda gradyanın karesini topluyoruz:

$$s_t = s_{t-1} + g_t^2$$

Burada:

- s_t parametrelerle aynı boyutta bir vektör.
- g_t^2 ifadesi **eleman bazlı kare** demek (Hadamard): her parametre için $g_t[i]^2$.

Sonra güncellemeyi şöyle yapabiliriz:

$$\theta_{t+1} = \theta_t - \frac{\eta}{\sqrt{s_t} + \epsilon} \odot g_t$$

- Burada “ \odot ” eleman bazlı çarpım.
- $\sqrt{s_t} + \epsilon$ her parametre için farklı bir ölçek veriyor.
- Büyük gradyanlara sahip parametrelerde** s_t büyüyor \rightarrow payda büyüyor \rightarrow efektif öğrenme oranı küçülüyor.
- Küçük gradyanlı parametrelerde** s_t küçük kalıyor \rightarrow payda küçük \rightarrow efektif öğrenme oranı büyüyor.

Bu fikir aslında Adagrad'ın mantığı. Ama önemli bir problem var:

👉 s_t her iterasyonda sürekli büyür, hiç geri düşmez.

Uzun eğitimlerde öğrenme oranı giderek sıfıra yaklaşır, eğitim “donar”.

Bu problemi düzeltmek RMSProp'a giden yolun ana motivasyonu.

Hesaplama	θ_1 için	θ_2 için
Gradyan g_1	$g_{1,1} = 2.0$	$g_{2,1} = 0.1$
Gradyan Karesi g_1^2	$g_{1,1}^2 = 4.0$	$g_{2,1}^2 = 0.01$
V_1 (Birikimli Toplam)	$V_{1,1} = V_{1,0} + g_{1,1}^2 = 0 + 4.0 = 4.0$	$V_{2,1} = V_{2,0} + g_{2,1}^2 = 0 + 0.01 = 0.01$
Adaptif Öğr. Oranı	$\frac{\eta}{\sqrt{V_{1,1}}} = \frac{0.5}{\sqrt{4.0}} = \frac{0.5}{2.0} = \mathbf{0.25}$	$\frac{\eta}{\sqrt{V_{2,1}}} = \frac{0.5}{\sqrt{0.01}} = \frac{0.5}{0.1} = \mathbf{5.0}$
Güncellemeye Miktarı	Rate $\times g_{1,1} = 0.25 \times 2.0 = 0.5$	Rate $\times g_{2,1} = 5.0 \times 0.1 = 0.5$
Yeni Parametre θ_2	$\theta_{1,2} = 0 - 0.5 = \mathbf{-0.5}$	$\theta_{2,2} = 0 - 0.5 = \mathbf{-0.5}$



Gradyan Azalma (Gradient Descent)

AdaGrad (Adaptive Gradient), RMSProp (Root Mean Square Prop.), Adam

4. Toplama yerine "hareketli ortalama" kullanma (RMSProp'un kalbi)

Sorun: $s_t = s_{t-1} + g_t^2$ çok büyüyor ve bir daha küçülmüyor.

Çözüm:

Her iterasyonda eski bilgiyi biraz unut, yeni gradyan bilgisini daha fazla önemse. Yani:

$$v_t = \beta v_{t-1} + (1 - \beta) g_t^2$$

Bu bir üstel hareketli ortalama (EMA):

- $\beta \in [0, 1]$, genelde 0.9 civarı.
- β büyük olursa: geçmiş gradyanlar daha fazla hatırlanır.
- $(1 - \beta)$ yeni gradyanın ne kadar ağırlıkla dikkate alınacağını belirler.
- Artık v_t "son zamanlardaki ortalama kare gradyan büyülüğü" gibi davranışır, sonsuza gitmez, dengeye oturur.

Bu noktada hala güncellememeyi tanımlamadık, sadece "ölçek" için bir istatistik tuttuk.

5. RMSProp güncellemesi: Gradyanı bu ortalama ile ölçekte

Şimdi standart GD formülünü, bu yeni v_t ile modifiye ediyoruz:

Standart GD:

$$\theta_{t+1} = \theta_t - \eta g_t$$

RMSProp:

$$\theta_{t+1} = \theta_t - \frac{\eta}{\sqrt{v_t} + \epsilon} \odot g_t$$

Burada:

- $v_t = \beta v_{t-1} + (1 - \beta) g_t^2$
- $\sqrt{v_t} + \epsilon \rightarrow$ her parametre için "son zamanlardaki ortalama gradyan büyülüğünün karekökü".
- ϵ (ör: 10^{-8}) → sıfıra bölmeyi önlemek için küçük sabit.

Yorum:

- Eğer bir parametre için son zamanlarda gradyanlar çok büyükse:
 v_t büyük $\rightarrow \sqrt{v_t}$ büyük \rightarrow efektif öğrenme oranı küçük \rightarrow daha küçük adımlar.
- Eğer bir parametre için gradyanlar genelde küçükse:
 v_t küçük $\rightarrow \sqrt{v_t}$ küçük \rightarrow efektif öğrenme oranı büyük \rightarrow daha cesur adımlar.

Böylece:

- Öğrenme oranı adaptif hale geldi (parametreye ve zamana göre değişiyor).
- Ama sürekli azalmıyor, çünkü v_t üstel ağırlıklı ortalama \rightarrow sabit bir seviyede dalgalanıyor.



Gradyan Azalma (Gradient Descent)

AdaGrad (Adaptive Gradient), RMSProp (Root Mean Square Prop.), Adam

7. Mini pseudo-kod ile farkı netleştirelim

Standart Gradient Descent

```
python  
  
theta = theta_init  
for t in range(T):  
    g = grad_L(theta)          #  $\nabla L(\theta_t)$   
    theta = theta - eta * g    # sabit adam
```

Kodu kopyala

RMSProp

```
python  
  
theta = theta_init  
v = 0  
beta = 0.9  
eps = 1e-8  
  
for t in range(T):  
    g = grad_L(theta)          #  $\nabla L(\theta_t)$   
    v = beta * v + (1 - beta) * (g * g)  # hareketli ortalama (eleman bazlı kare)  
    theta = theta - eta * g / (np.sqrt(v) + eps)
```

Kodu kopyala

RMSProp algoritması, standart bir bilimsel makale olarak yayımlanmasından ziyade, ilk olarak Geoffrey Hinton'ın Coursera'daki bir derin öğrenme dersinde ([Lecture 6e](#)) tanıtılmıştır.

Bu nedenle, RMSProp'un klasik anlamda tek, belirleyici bir "ilk makalesi" yoktur. Genellikle atıfta bulunan kaynak, 2012 yılında yayımlanan bu ders notları veya slaytlarıdır:

- **Kaynak:** Coursera Course: Neural Networks for Machine Learning, Lecture 6e.
- **Yazar:** Geoffrey Hinton ve öğrencileri.
- **Yıl:** 2012.

Bu ders materyalleri, algoritmanın AdaGrad'in öğrenme oranının çok hızlı azalması sorununa bir çözüm olarak nasıl çalıştığını ve gradyan karelerinin üstel hareketli ortalamasını kullandığını açıklamıştır.

Momentum Yok!



Gradyan Azalma (Gradient Descent)

AdaGrad (Adaptive Gradient), RMSProp (Root Mean Square Prop.), Adam

2. Fikir: Momentum'u da ekleyelim (1. moment)

Momentum'da yaptığımız şey:

- Gradyanları doğrudan kullanmak yerine, onların **üstel hareketli ortalaması** ile güncelleme yapmak.

Momentum'da tipik olarak:

$$m_t = \beta_1 m_{t-1} + (1 - \beta_1) g_t$$

- m_t : 1. moment (ortalama gradyan).
- β_1 : genelde ~ 0.9 .

Klasik momentum güncellemesi:

$$\theta_{t+1} = \theta_t - \eta m_t$$

Yani:

- RMSProp sadece v_t (kare gradyan ortalaması) kullanıyor.
- Momentum sadece m_t (ortalama gradyan) kullanıyor.

Adam: İkisinin iyi yanlarını birleştiriyor.

% 85 Sınavda Gi̇r

Adam algoritmosu nerede

Adaptif öğrenmeyi momentum ile
birleştirir.



Gradyan Azalma (Gradient Descent)

AdaGrad (Adaptive Gradient), RMSProp (Root Mean Square Prop.), Adam

3. Adam'ın asıl fikri: Hem 1. moment hem 2. moment

Adam'da aynı anda:

- 1. moment (ortalama gradyan):

$$m_t = \beta_1 m_{t-1} + (1 - \beta_1) g_t$$

- 2. moment (ortalama kare gradyan):

$$v_t = \beta_2 v_{t-1} + (1 - \beta_2) g_t^2$$

Dikkat:

- β_1 (örn. 0.9) → momentum benzeri yumuşatma.
- β_2 (örn. 0.999) → RMSProp tarzı kare gradyan takibi.

Sonra, "RMSProp'taki gibi 2. moment ile ölçekleyip, momentum'daki gibi 1. momentle yön verelim" diyoruz:

👉 kaba haliyle:

$$\theta_{t+1} \approx \theta_t - \frac{\eta}{\sqrt{v_t} + \epsilon} m_t$$

Yani:

- m_t gradyanın yönünü ve ortalamasını temsil ediyor (momentum),
- v_t gradyan büyüklüğüne göre adaptif step size veriyor (RMSProp).

Ama hâlâ bir eksik daha var.



Gradyan Azalma (Gradient Descent)

AdaGrad (Adaptive Gradient), RMSProp (Root Mean Square Prop.), Adam

3. Adam'ın asıl fikri: Hem 1. moment hem 2. moment

Adam'da aynı anda:

- 1. moment (ortalama gradyan):

$$m_t = \beta_1 m_{t-1} + (1 - \beta_1) g_t$$

- 2. moment (ortalama kare gradyan):

$$v_t = \beta_2 v_{t-1} + (1 - \beta_2) g_t^2$$

Dikkat:

- β_1 (örn. 0.9) → momentum benzeri yumuşatma.
- β_2 (örn. 0.999) → RMSProp tarzı kare gradyan takibi.

Sonra, "RMSProp'taki gibi 2. moment ile ölçekleyip, momentum'daki gibi 1. momentle yön verelim" diyoruz:

👉 kaba haliyle:

$$\theta_{t+1} \approx \theta_t - \frac{\eta}{\sqrt{v_t + \epsilon}} m_t$$

Yani:

- m_t gradyanın yönünü ve ortalamasını temsil ediyor (momentum).
- v_t gradyan büyüklüğüne göre adaptif step size veriyor (RMSProp).

Ama hâlâ bir eksik daha var.



Diederik P. Kingma

Other names ▾

FOLLOW

Anthropic

Verified email at anthropic.com - [Homepage](#)

Machine Learning Deep Learning Neural Networks Generative Models Artificial Intelligence



TITLE	CITED BY	YEAR
-------	----------	------

Adam: A method for stochastic optimization

DP Kingma, J Ba
arXiv preprint arXiv:1412.6980

236041

2014

$$\begin{aligned} y &= X\omega & (X^T X)^{-1} X^T y \\ \min & \|y - X\omega\|^2 & A \in \mathbb{R} \end{aligned}$$

Yapay Sinir Ağları

Bulletin of Mathematical Biology Vol. 52, No. 1/2, pp. 99–115, 1990.
Printed in Great Britain.

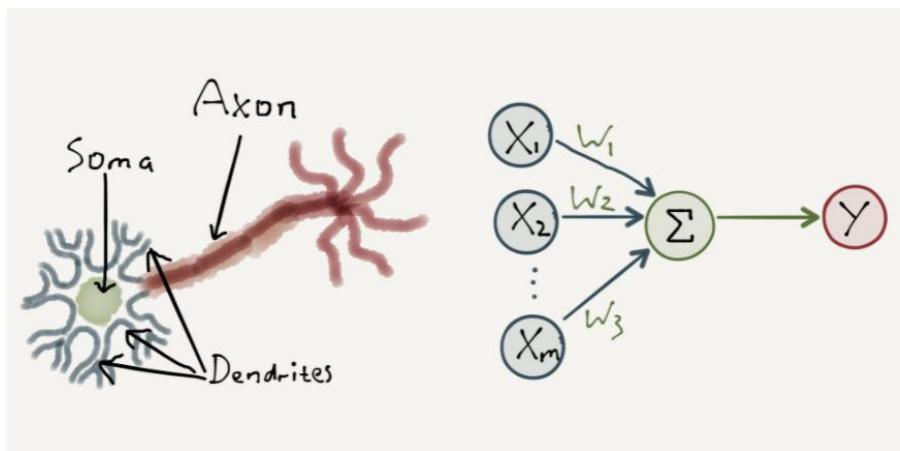
0092-8240/90\$3.00 + 0.00
Pergamon Press plc
Society for Mathematical Biology

A LOGICAL CALCULUS OF THE IDEAS IMMANENT IN NERVOUS ACTIVITY*

■ WARREN S. MCCULLOCH AND WALTER PITTS

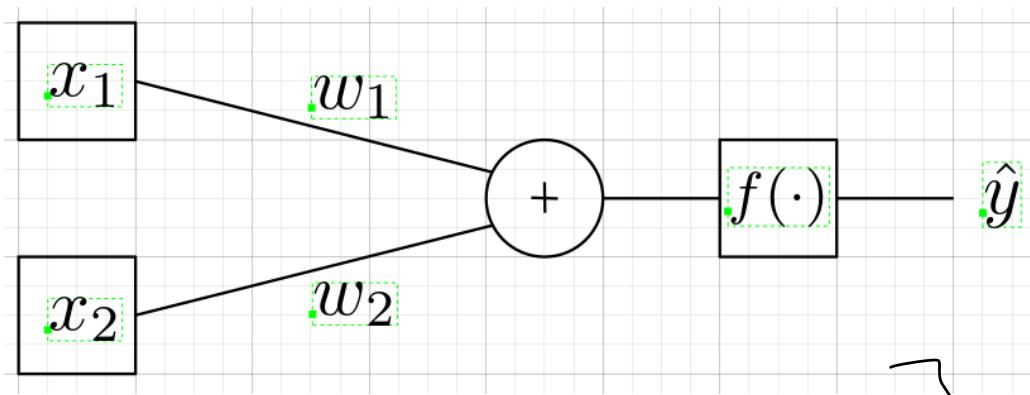
University of Illinois, College of Medicine,
Department of Psychiatry at the Illinois Neuropsychiatric Institute,
University of Chicago, Chicago, U.S.A.

Because of the “all-or-none” character of nervous activity, neural events and the relations among them can be treated by means of propositional logic. It is found that the behavior of every net can be described in these terms, with the addition of more complicated logical means for nets containing circles; and that for any logical expression satisfying certain conditions, one can find a net behaving in the fashion it describes. It is shown that many particular choices among possible neurophysiological assumptions are equivalent, in the sense that for every net behaving under one assumption, there exists another net which behaves under the other and gives the same results, although perhaps not in the same time. Various applications of the calculus are discussed.

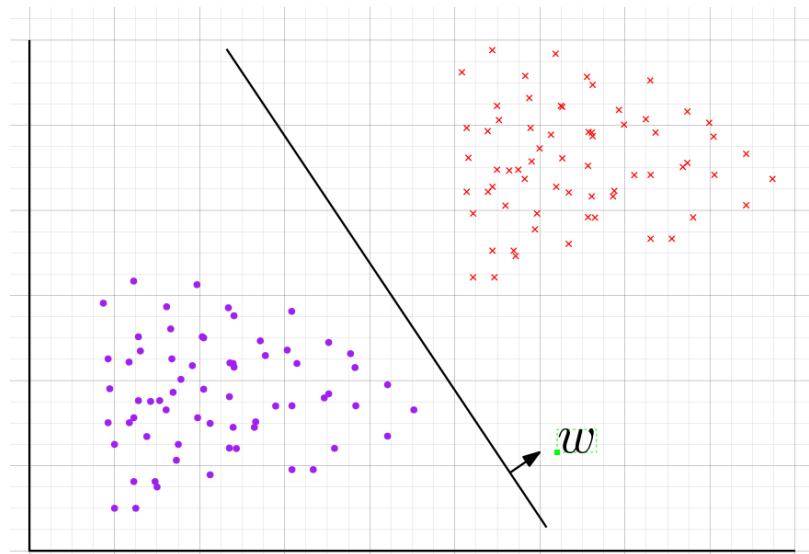


<https://jontysinai.github.io/jekyll/update/2017/11/11/the-perceptron.html>

Yapay Sinir Ağları

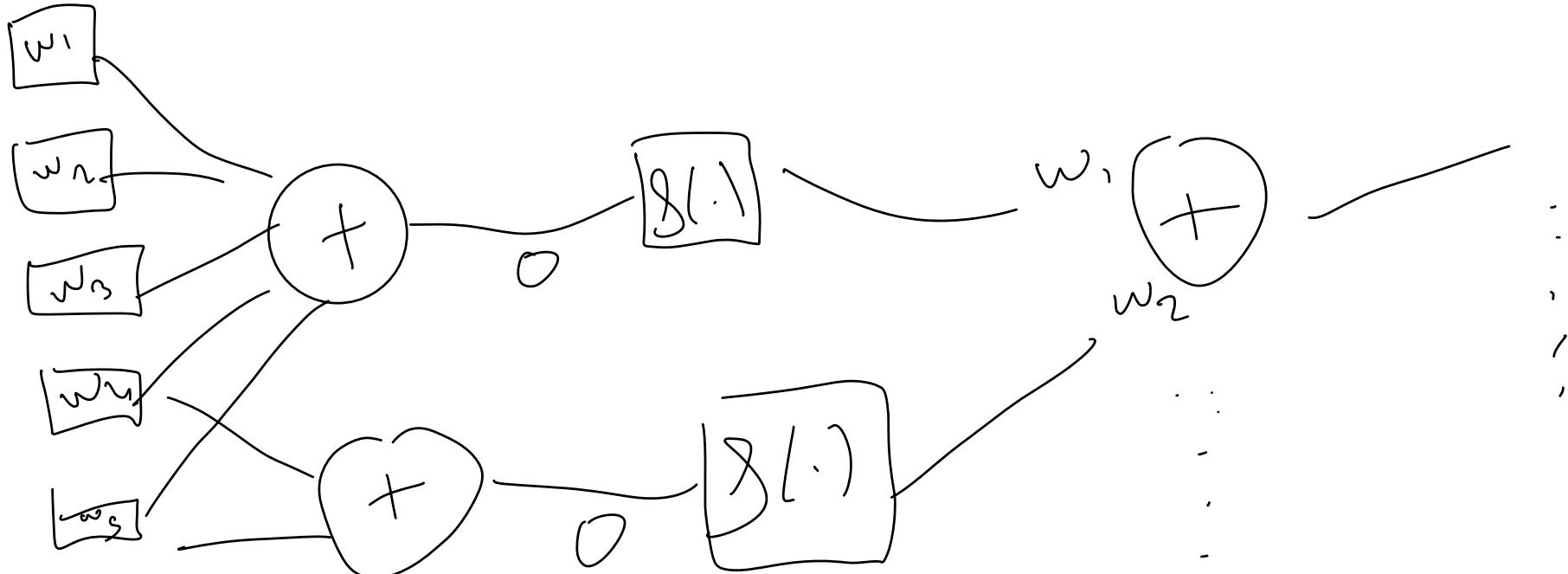


$$\bar{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} \quad \omega = \begin{bmatrix} \omega_1 \\ \omega_2 \end{bmatrix}$$

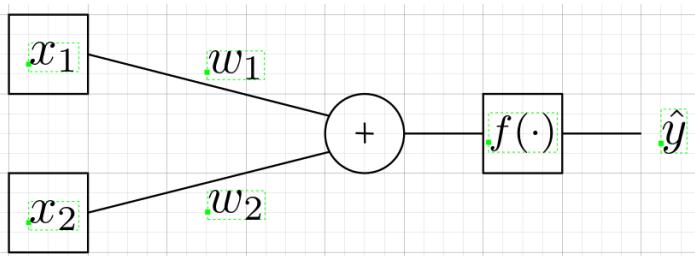


$$0 = \langle \bar{x}, \bar{\omega} \rangle = x_1 \omega_1 + \cancel{x_2} \omega_2$$

Yapay Sinir Ağları

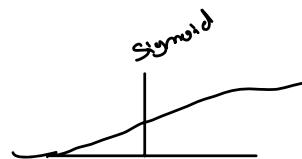


Yapay Sinir Ağları: Hatanın Geriye Yayılması

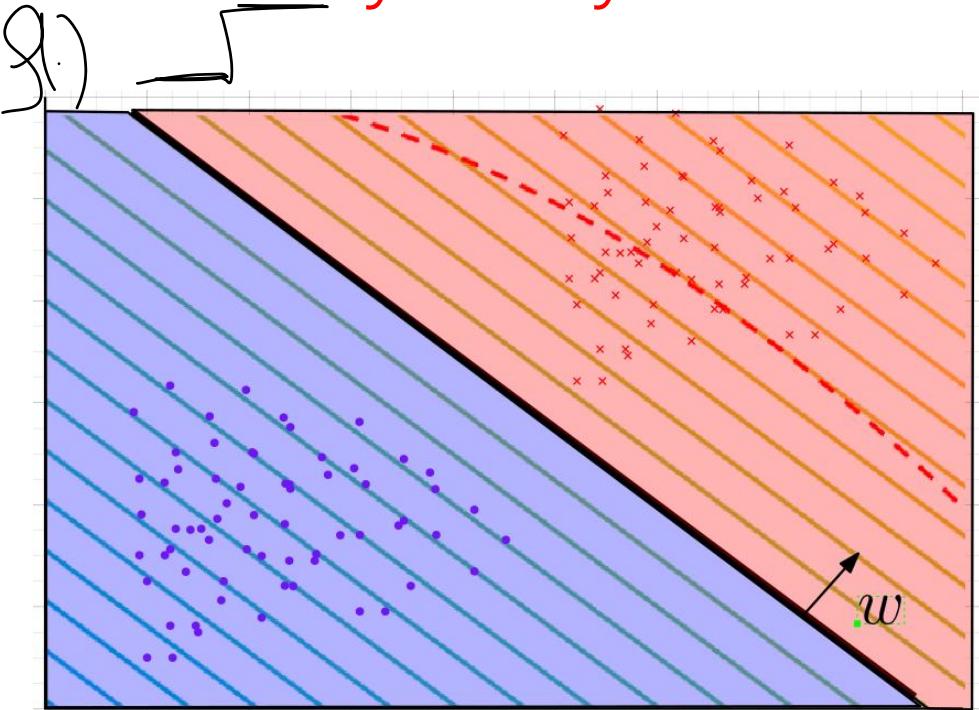


$$\hat{y}_i = f(\langle \mathbf{w}, \mathbf{x}_i \rangle)$$

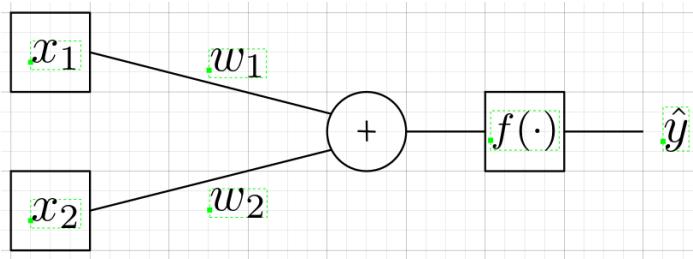
$$e_i = \frac{1}{2}(\hat{y}_i - y_i)^2 \rightarrow \text{hot } \alpha$$



$$\frac{de_i}{d\mathbf{w}} = (\hat{y}_i - y_i) \frac{d\hat{y}_i}{d\mathbf{w}}$$
$$\frac{de_i}{dw} = \frac{de_i}{dy_i} \cdot \frac{dy_i}{do_i} \cdot \frac{do_i}{dw}$$



Yapay Sinir Ağları: Hatanın Geriye Yayılması

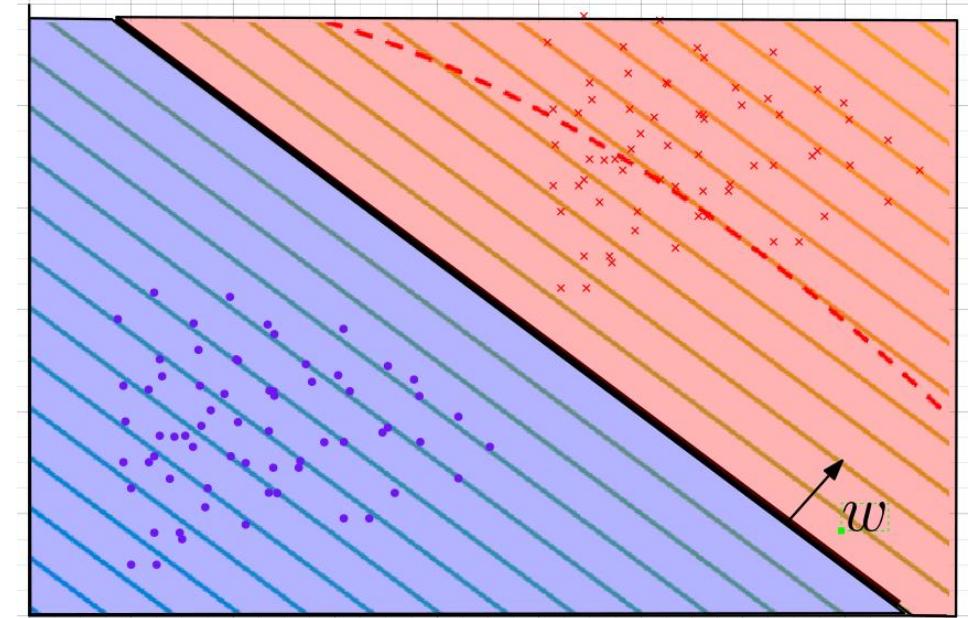


$$\hat{y}_i = f(\langle \mathbf{w}, \mathbf{x}_i \rangle)$$

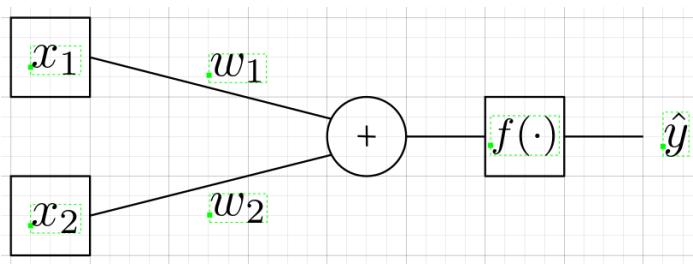
$$e_i = \frac{1}{2} (\hat{y}_i - y_i)^2$$

$$\frac{de_i}{d\mathbf{w}} = (\hat{y}_i - y_i) \frac{d\hat{y}_i}{d\mathbf{w}}$$

$$\frac{d f(x)}{dx}$$



Yapay Sinir Ağları: Hatanın Geriye Yayılması



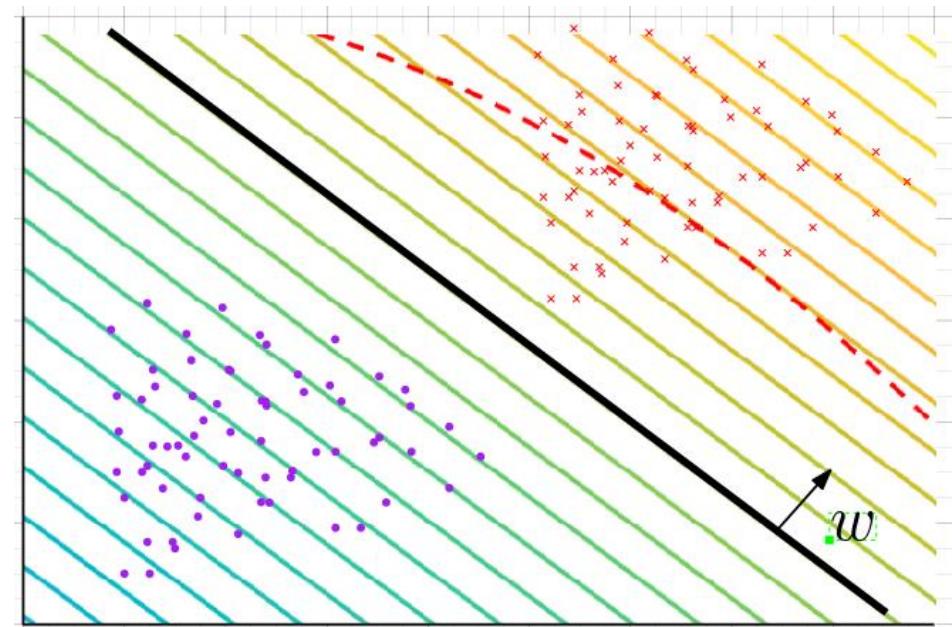
$$\hat{y}_i = f(\langle \mathbf{w}, \mathbf{x}_i \rangle)$$

$$e_i = \frac{1}{2}(\hat{y}_i - y_i)^2$$

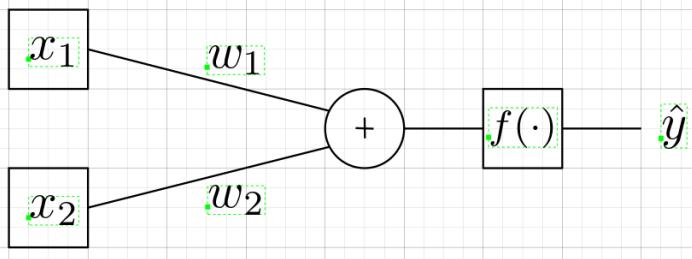
$$\frac{de_i}{d\mathbf{w}} = (\hat{y}_i - y_i) \frac{d\hat{y}_i}{d\mathbf{w}}$$

$$\frac{d f(x)}{dx}$$

$$f(x) = \frac{1}{1 + e^{-x}}$$



$$\frac{d e_i}{d \bar{w}} = \underbrace{\frac{d e_i}{d \hat{y}_i}}_{\text{Katsay.}} \cdot \underbrace{\frac{d \hat{y}_i}{d o}}_{\text{vektor}} \cdot \underbrace{\frac{d o}{d \bar{w}}}_{(y_i - \hat{y}_i) f(\hat{y}_i) \cdot (1 - \hat{y}_i)}.$$



$$\mathcal{L}\{ f(x_i; \mathbf{w}) , y_i \} \quad y_i \in \{0,1\}$$

Lojistik Regresyon

$$P\{y = 1|\mathbf{x}\} = \frac{1}{1 + e^{-\langle \mathbf{w}, \mathbf{x} \rangle}}$$

